

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 15C/130/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314203921
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Donič
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2014:8314203921.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Vladimírom Doničom v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom collection, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 47 150 513, práv. zast. AK Soukeník - Štrpka, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, proti odporcovi: I. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, o zaplatenie 316,01 EUR s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 15,84 eur s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 18.04.2011 do zaplatenia, 11,57 eur s 9,25 % úrokom z omeškania ročne od 18.05.2011 do zaplatenia, 18,60 eur s 9,25 % úrokom z omeškania ročne o18.06.2011 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa z a m i e t a .

Odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal dňa 31.03.2014 na tunajší súd návrh, ktorým žiadal zaviazat' odporkyňu na zaplatenie sumy 316,01 eur, úrokov z omeškania a na náhradu trov konania. Svoju aktívnu legitímáciu v konaní zdôvodnil tým, že vymáhaná pohľadávka na neho prešla Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2013, ktorú uzatvoril s pôvodným veriteľom Slovak Telekom, a.s.

Návrh odôvodnil tým, že jeho právny predchodca s odporkyňou uzatvoril podľa zákona o elektronických komunikáciách dňa 17.12.2010 zmluvu o pripojení a dodatok k nej, na základe ktorých jej poskytoval služby elektronickej komunikácie. Odporkyňa porušila dohodnuté podmienky zmluvy tým, že riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb dohodnutú v aktuálnom cenníku podľa zvoleného programu služieb za jednotlivé zúčtovacie obdobia, a dodávateľ služby túto cenu vyčíslil faktúrami č. 4725929091 splatnou 17.04.2011 vo výške 15,84 eur, č. 1726936990 splatnou 17.05.2011 vo výške 11,57 eur, č. 8727951771 splatnou 17.06.2011 vo výške 18,60 eur. Ďalšou faktúrou č. 9728957412 splatnou 17.07.2011 si vyúčtoval pokutu vo výške 270,- eur. Na základe uvedeného navrhovateľ podal na súd návrh a žiadal zaviazat' odporkyňu na zaplatenie sumy 316,01 eur, z toho za neuhradené služby vo výške 46,01 eur, titulom zmluvnej pokuty sumu 270,- eur, ako aj na zaplatenie úroku z omeškania z uvedených súm a na náhradu trov konania.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä so zmluvou o pripojení, dodatkom k tejto zmluve, faktúrami a zmluvou o postúpení pohľadávky. Odporkyňa sa nariadeného súdneho pojednávania dňa 19.06.2014 zúčastnila a v rámci svojho výsluchu uviedla, že uznáva uplatnené nároky na základe faktúr za nezaplatenie ceny poskytnutej služby, ale neuznáva nárok navrhovateľa na zmluvnú pokutu pre Magio a pre Wifi s príslušenstvom, ktorú považuje

za nekalú praktiku. V tejto časti žiada návrh zamietnuť. Navrhovateľ sa pojednávania nezúčastnil a svojím písomným podaním doručeným súdu dňa 12.06.2014 požiadal o ospravedlnenie svojej neprítomnosti na pojednávaní z dôvodov hospodárnosti; na podanom návrhu trval a súhlasil s tým, aby súd konal a rozhodol bez jeho účasti.

Vykonaním dokazovaním súd zistil tento skutkový stav:

Z obsahu návrhu vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa uzatvoril s odporkyňou zmluvu o pripojení spolu s dodatkom, na základe ktorých jej poskytol k používaniu vysokorýchlostný internet Solo, typ modemu DSL Wifi Router. Odporkyňa sa zaviazala riadne a včas platiť cenu služieb pri programe Turbo 2 Solo a dodržiavať ostatné zmluvné povinnosti v súlade zmluvou a cenovým výmerom a zotrvať v zmluvnom vzťahu s dodávateľom po dobu 24 mesiacov, inak by nemala nárok na akciovú cenu poskytnutého vysokorýchlostného internetu. V prípade porušenia doby viazanosti sa odporkyňa zaviazala uhradiť mu zmluvnú pokutu, a to v zmysle bodu 2. a 6 zmluvy.

Podľa cenového výmeru č. 59690/2010 Slovak Telekom a.s. i podľa bodu 2 zmluvy je zmluvná pokuta za porušenie zmluvného záväzku doby viazanosti 24 mesiacov pre program Turbo 2 Solo v sume 220,- eur, a za porušenie doby viazanosti pri kúpe DSL Wifi router 50,- eur.

Z písomného vyjadrenia navrhovateľa k veci doručeného na výzvu súdu dňa 19.05.2014 vyplynulo, že štandardná cena programu služieb predstavovala sumu 29,07 eur a odporkyňa bol účtovaný mesačný poplatok len 20,16 eur s DPH, a štandardná cena koncového zariadenia DSL Wifi router bola 79,90 eur s DPH, pričom predchodca navrhovateľa ho odporkyňa poskytol za 1,- euro. Celková výška zľavy bola teda 999,60 Sk, t.j. 33,18 eur. Poukázal na to, že záväzku odporkyne zotrvať v zmluvnom vzťahu s dodávateľom zodpovedal jeho protizáväzok zabezpečiť jej koncové zariadenie za zľavnenú cenu. Odporkyňa bola sankcionovaná za to, že nespĺnila svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho muselo byť koncové zariadenie vypojené z prevádzky, čím sa prerušila doba viazanosti. Nesplnením záväzku viazanosti odporkyňou vznikla na strane predchodcu navrhovateľa škoda v sume rozdielu medzi plnou cenou koncového zariadenia a jeho akciovou cenou, teda zmluvná pokuta plní funkciu paušalizovanej náhrady takto vzniknutej škody. Zmluvná pokuta ako hrozba majetkovej ujmy súčasne plní preventívnu funkciu, pretože núti dlžníka včas a riadne plniť zmluvnú povinnosť, a preto musí byť pokuta aj dostatočne kvantifikovaná. Primeranosť zmluvnej pokuty súvisí s rizikom, ktoré môže dodávateľovi služby vzniknúť v prípade, ak klient čerpá benefity a nezaplatí žiadnu platbu. Navrhovateľ uviedol, že poskytnuté koncové zariadenie bolo poskytnuté za výhodnú cenu, teda ide o prvotný náklad dodávateľa, ktorý sa mu vráti až postupnými platbami a plneniami odberateľa. Navrhovateľ si v konaní uplatnil nižšiu zmluvnú pokutu ako umožňuje zákonodarca. Navrhoval, aby v prípade nepriznania zmluvnej pokuty súdom bola mu priznaná náhrada škody vo výške dotácie, ktorá bola odporkyňa poskytnutá na nákup koncového zariadenia.

Podľa ustanovenia § 5 zák.č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách elektronická komunikačná služba je služba obvykle poskytovaná za úhradu, ktorá spočíva úplne alebo prevažne v prenose signálov sietí vrátane telekomunikačných služieb a prenosových služieb v sieťach používaných na rozhlasové a televízne vysielanie. Služba nie je poskytovanie obsahu ani zabezpečenie alebo vykonávanie redakčného dohľadu nad obsahom prenášaným pomocou sietí a služieb, a nezahŕňa služby informačnej spoločnosti, ktoré nespočívajú úplne alebo prevažne v prenose signálov sieťami. Verejná služba je verejne dostupná služba, o ktorej používanie sa môže uchádzať každý záujemca. Verejná telefónna služba je verejná služba na uskutočňovanie a príjem národných a medzinárodných volaní a na prístup k tiesňovým volaniam prostredníctvom jedného alebo viacerých čísel národného alebo medzinárodného číslovacieho plánu. Volanie je elektronické, komunikačné spojenie zostavené prostredníctvom verejnej telefónnej služby, ktoré umožňuje obojsmernú komunikáciu v reálnom čase. Prevádzkyschopnosť služieb je také nastavenie prenosových parametrov služby, pridružených prostriedkov a rozhraní, ktoré umožňuje komunikáciu medzi koncovými užívateľmi alebo medzi koncovým užívateľom a podnikom poskytujúcim službu prostredníctvom technologicky rôznych sietí. Užívateľ je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá používa alebo požaduje poskytovanie verejne dostupnej služby. Za užívateľa sa na účely tohto zákona považuje aj účastník a koncový užívateľ, ak sa ďalej neustanovuje inak. Koncový užívateľ je osoba, ktorá používa alebo požaduje verejne dostupnú službu a túto službu ďalej neposkytuje a ani prostredníctvom nej neposkytuje ďalšie služby. Koncový užívateľ je spotrebiteľ a v

prípade rozhlasových a televíznych programových služieb aj poslucháč a divák. Účastník je ten koncový užívateľ, ktorý uzavrel s podnikom poskytujúcim verejné služby zmluvu o pripojení.

Podľa ustanovenia § 43 ods. 1,2 cit. zákona zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

V zmysle § 42 ods. 4 písm. b) zákona účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Vychádzajúc z dôkazov predložených zo strany navrhovateľa súd má za dostatočne preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu platnej zmluvy o pripojení, na základe ktorej spoločnosť Slovak Telekom a.s. poskytla odporkyni služby a tá sa zaviazala platiť cenu za poskytnuté služby. Súd nepodrobil súdnej kontrole cenu služieb, pretože cena bola jasne a zrozumiteľne dohodnutá a z úradnej moci ex offo nezistil ani iné okolnosti, ktoré by indikovali vadnosť právneho úkonu v časti ceny služieb. Preto súd návrhu v časti zaplatenia ceny za dodané služby v celkovej výške 46,01 eur vyhovel, pretože odporkyňa ako dlžníka má povinnosť zaplatiť cenu služieb v zmysle § 492 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

V súlade s ustanovením § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Je nepochybné, že odporkyňa sa dostala do omeškania so zaplatením svojho záväzku vo výške 46,01 eur, ktorý je súčtom dlžných súm za tri zúčtovacie obdobia vo výškach 15,84 eur, 11,57 eur a 18,60 eur, a preto navrhovateľ má nárok aj na úrok z omeškania z týchto súm. Súd priznal navrhovateľovi podľa ustanovenia § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania, ktorého výška 9,25 % je v súlade s ustanovením § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/95 Z.z. tak, ako si ho navrhovateľ uplatňoval.

Po vykonanom dokazovaní však súd návrh zamietol v časti zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 270,- eur.

Súd pri svojom rozhodovaní o zmluvnej pokute vychádzal z nasledujúceho:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov z 13. 08. 2010 č. k. 17C/23/2010-65 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 29. 06. 2011 č. k. 2Co/137/2010 bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku; obdobne to bolo aj vo veci Okresného súdu Prešov zo 16. 08. 2010 č. k. 17C/112/2010-35 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 09. 05. 2011 č. k. 18Co/136/2010. Vo viacerých ďalších prípadoch tiež došlo k právoplatnému zamietnutiu návrhov operátora o plnenie z rovnakej zmluvnej pokuty z dôvodu jej neprijateľnosti (napr. rozsudok Okresného súdu Svidník z 31. 10. 2011 č. k. 7C/119/2011, rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou z 26. 10. 2011 č. k. 11C/184/2011-82 a iné). Vyššieuvedené je zrejme aj z rozsudku KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným

spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Ustanovenie § 53a OZ je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.“

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov: „Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.“ (čl. 6 ods. 1 smernice). Ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku (uznesenie Súdneho dvora C-76/10 POHOTOVOSTŤ/Korčkovská, bod 50), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať.

Ustanovenie § 53a ods. 1 OZ zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (§ 53 ods. 5 OZ; absolútna neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, naviac zákonom explicitne zakázaný, pretože priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku. Súd ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex officio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a OZ). Plnenie z takejto podmienky naviac vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 1 OZ ; „z neplatného právneho úkonu“). Zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania nemožno zmoderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Zníženie zmluvnej pokuty podľa všeobecného ustanovenia § 545a OZ sa môže týkať iba platne uzavretej zmluvnej pokuty.

Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejмый a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Povedané inak, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky), je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z.) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti (§ 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z. z.).

Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98).

Vzhľadom na ustanovenie § 53a ods.1 OZ konajúci súd teda ani nemohol pristúpiť k opätovnému vyhodnocovaniu zmluvnej pokuty, pretože je právoplatne judikovaná ako neprijateľná a iný postup by len relativizoval ciele únie zabrániť súvislému používaniu nekalej klauzuly, ktoré má súd naplniť a nie svojou rozhodovacou činnosťou spochybňovať a popierať.

Na základe uvedeného súd návrh zamietol v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 270,- eur, a to spolu aj s úrokom z omeškania.

Pokiaľ ide o náhradu škody, ktorú si navrhovateľ nárokuje vo svojom písomnom vyjadrení pre prípad nepriznania nároku na zmluvnú pokutu, súd ho posúdil nasledovne:

Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporkyne zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škodu je potrebné právne posudzovať podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka je protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností; vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z iných zákonom uložených povinností. Vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 Občianskeho zákonníka o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti.

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých vyššieuvedených štyroch predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich, zodpovednosť za škodu nie je daná.

V prejednávanej veci zo strany navrhovateľa nesúceho dôkazné bremeno nebolo preukázané už splnenie predpokladu protiprávneho úkonu. Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia návrhu navrhovateľ nepreukázal, že odporkyňa v zmluvnom vzťahu nezotráva po dobu viazanosti, teda 24 mesiacov.

Pri tomto závere súd vychádzal zo spôsobu ukončenia zmluvy o pripojení, ktorý inicioval predchodca navrhovateľa a nie odporkyňa.

V zmysle § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

V predmetnom konaní navrhovateľ písomné ukončenie písomne uzatvorenej zmluvy o pripojení nepreukázal, ani zo strany odporkyne súd nemal preukázané, že by takúto listinu od navrhovateľa obdržala. Treba teda uviesť, že platné ukončenie zmluvy s odporkyňou preukázané nebolo, a teda odporkyňa svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov neporušila (na tom nič nemení, že došlo k odpojeniu koncového zariadenia, pretože odpojenie nie je spôsobom zániku zmluvy), čím nie je daný predpoklad vzniku škody protiprávnym úkonom.

Čo sa týka samotného vzniku škody, k tomu je potrebné uviesť, že podľa ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedefinuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R55/1971, s. 151).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R55/1971, s. 153). To, čo poškodenému ušlo, ušlý zisk, je ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R55/1971, s.152).

Podľa navrhovateľa vznikla mu škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou koncového zariadenia a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany odporkyne predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľa tento predáva internet za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný navrhovateľom podaným návrhom bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou koncového zariadenia tak nie je následkom (tvrdeného alebo nepreukázaného) protiprávneho úkonu odporkyne, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporkyňou. Tento zmluvný konsenzus môže byť zo strany navrhovateľa reparačný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporkyňou vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za poskytnutý internet obdržal dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie ďalšieho predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania odporkyne v zmluvnom záväzku po určitú dobu dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva s odporkyňou s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

Z uvedených dôvodov súd nepriznal navrhovateľovi alternatívne ani náhradu škody.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V prejednávanej veci mal navrhovateľ úspech čiastočný, pretože súd jeho návrhu vyhovel len v časti o zaplatenie 46,01 eur (14,55 %), čo je súčasne neúspechom odporcu. Odporca bol vo veci úspešnejší a patrila by mu náhrada trov konania po odpočítaní úspechu navrhovateľa od jeho úspechu vo výške 70,9 %. Odporcovi však žiadne trovy konania nevznikli, preto súd vyriekol, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.